

V.X.N. og H.N. mod Sverige (sag nr. 130-131/1999 af 15. maj 2000)

Sagsfremstilling:

De vietnamesiske statsborgere V.X.N og H.N. indrejste i Sverige i 1992, hvor de fik opholdstilladelse som kvote-flygtninge. I 1995 blev de begge idømt fem års fængsel i Sverige for voldtægt og udvist for bestandig.

V.X.N. og H.N. klagede over afgørelsen og gjorde gældende, at de risikerede at blive udsat for tortur i Vietnam. V.X.N. henviste til, at han i Vietnam var stukket af fra en dom på 12 års fængsel, og at han havde forladt Vietnam under en voldsom flugt, hvor flere vietnamesiske myndighedspersoner angiveligt mistede livet. H.N. henviste til, at hans fader havde været officer i den sydvietnamesiske hær og var blevet dræbt af Viet Cong i 1970, at han selv var stukket af fra en arbejdslejr for børn af tidligere militærfolk fra den sydvietnamesiske hær, og at han havde forladt Vietnam under en voldsom flugt, hvor flere vietnamesiske myndighedspersoner angiveligt blev dræbt.

De svenske myndigheder afviste V.X.N. og H.N.'s påstande og henviste til, at de begge havde oplyst utroværdigt og divergerende, at illegal udrejse af Vietnam ikke længere blev anset som en forbrydelse, og at ingen af parterne i øvrigt havde godtgjort, at de risikerede at blive udsat for tortur i Vietnam.

Påstanden:

V.X.N. og H.N. indbragte Sverige for Torturkomitéen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis de blev udsendt til Vietnam, idet de dér risikerede at blive udsat for tortur.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke V.X.N. og H.N. medhold i deres klage. Komitéen genkaldte sig indledningsvis, at beskyttelsen i henhold til artikel 3 er absolut (pkt. 13.4). Komitéen bemærkede herefter, at de svenske myndigheder havde gjort opmærksom på adskillige divergerende oplysninger, der, efter de svenske myndigheders opfattelse, rejste tvivl om klagerens troværdighed. Komitéen bemærkede i den forbindelse, at der, på trods af tolkeproblemer, den lange tid der var forløbet siden klagerens flugt fra Vietnam og omstændighederne ved sagsbehandlingen i øvrigt, kunne rejses berettiget tvivl om klagerens troværdighed (pkt. 13.6).

Komitéen fandt samlet set ikke, på trods af den alvorlige menneskerettighedssituation i Vietnam, at klagerne havde godtgjort, at de personligt risikerede at blive udsat for tortur ved en udsendelse til Vietnam. Ved denne afgørelse lagde Komitéen vægt på, at klagerens flugt fra Vietnam lå langt tilbage i tid, og at illegal udrejse i 1980'erne ikke længere opfattedes som en forbrydelse af de vietnamesiske myndigheder. Komitéen noterede sig i den forbindelse i øvrigt, at en risiko for at blive fængslet ikke i sig selv er nok til, at et forhold falder ind under artikel 3 (pkt. 13.7).